

درس سمینار کارشناسی ارشد

نگارش

حسن قاسم زاده

دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

فهرست عناوین

- انواع تحقیق - محکات مهم در تحقیق
- اخلاق در تحقیقات - شیوه نقل قول و مرجع دهی
- نحوه جستجو - کتب و مجلات
- محکات نگارش و محکات در نرم افزار
- ارزیابی نتایج تحقیقات

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 2

فرست عناوین

رعایت درستی و شیوایی در گویش و نگارش جز از راه آشنایی با آداب و شیوه های صحیح نگارش امکان پذیر نخواهد شد.

"WRITING
IS THE
PAINTING
OF THE
VOICE!"
VOLTAIRE

- ویژگی های نوشته خوب

- راهکارهای درست نویسی

- بیشتر بدانیم

4/10/2020
Dr. Hasan Ghasemzadeh
5

نگارش

رعایت درستی و شیوایی در گویش و نگارش جز از راه آشنایی با آداب و شیوه های صحیح نگارش و تمرین نمودن امکان پذیر نخواهد شد.

ویژگی های نوشته خوب

۱. ویژگی های نوشته خوب از نظر پیام

۲. ویژگی های نوشته خوب از نظر آیین نگارش

راهکارهای درست نویسی

۱. درست نویسی دستوری

۲. درست نویسی کلمات

۳. رعایت قوانین نشانه گذاری

4/10/2020
Dr. Hasan Ghasemzadeh
6

نگارشی

رعایت قواعد نشانه گذاری
نشانه های نگارشی

۱. نام و شکل علامت: نقطه (.)
وظیفه: درنگ کامل
موارد کاربرد:
یک. در پایان جمله های کامل خبری یا انشایی.
دو. پس از پایان یافتن پی نوشت های ارجاعی یا تفصیلی.
سه. پس از نشانه های اختصاری.

Ghasemzadeh et al., K.N. Toosi University of Technology,
M.Sc., B.Sc.

چهار. پس از شماره ردیف رقمی یا حرفی. مثال: ۱.
نکته: در میان جمله های مرکب، هرگز نباید نقطه را به عنوان نشانه مکث کامل قرار داد.

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 7

نگارشی

۲. نام و شکل علامت: بند، ویرگول، کاما (،)

وظیفه: درنگ کوتاه
موارد کاربرد:
یک. میان جمله های پایه و پیرو.
دو. قبل و بعد از بدل، اگر بدل در میان جمله باشد.
سه. بین همه واحدهای هم اسناد:
مثال: در همه چیز مشابهت دارد: شکل، فرمول، ...
چهار. برای ساده سازی فهم جمله.
پنج. بین بخش های مختلف نشانی اشخاص و اماکن؛ و میان اجزای پس از نام مأخذ در نشانی مأخذ:
بهاءالدین خرمشاهی: «حافظ نامه»، ج ۱، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۶، ص ۵۲.
شش. بعد از فعل وصفی.
نکته: در میان کلمات از کاما و در انتها از «و» و «یا» استفاده می شود

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 8

نگارِش

۳. نام و شکل علامت: نقطه بند، نقطه ویرگول، (؛) ؛
 وظیفه: درنگ متوسط
 موارد کاربرد:
 یک. جدا کردن بخش های مستقل یک جمله طولانی.
 دو. پس از منادای ادامه دار:
 مثال: «ای خدا! ای یار محرومان!»

۴. نام و شکل علامت: دو نقطه، نشان تفسیر (:)
 وظیفه: توضیح و تفسیر
 موارد کاربرد:
 یک. قبل از نقل قول مستقیم.
 دو. میان نام نویسنده و مأخذ در پی نوشت ارجاعی.
 سه. میان کلمه و معنی آن در پانویس.

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

9

نگارِش

۵. نام و شکل علامت: نشانه پرسش، پرسش نما (؟)
 وظیفه: پرسش
 موارد کاربرد:
 یک. در پایان جمله های پرسشی.
 دو. برای نشان دادن تردید:
 مثال: «که نتایج (شیب کاهشی؟) به دست آمد.»

۶. نام و شکل علامت: نشان عاطفه، علامت خطاب، نشانه تعجب (!)
 وظیفه: نمایاندن عاطفه
 موارد کاربرد:
 یک. در پایان جمله های عاطفی برای نمایاندن عواطفی مثل دعا، نفرین، آرزو، تحسین، تعجب، و تأسف.
 دو. پس از منادا، هنگامی که ندا در همان جا پایان پذیرد:
 «بنشین محمد!»

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

10

نگارشن

۷. نام و شکل علامت: دو کمان، پرانتز، کمانک ()
 وظیفه: توضیح
 موارد کاربرد:
 یک. بیان سال:
 مثال: علامه مجلسی (۱۱۱۱)
 دو. آوردن معادل یک کلمه یا اصطلاح در درون متن.

۸. نام و شکل علامت: قلاب، دو قلاب، کروشه ([])
 وظیفه: افزایش
 موارد کاربرد:
 معمولاً برای ذکر مراجع

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

11

نگارشن

۹. نام و شکل علامت: خط فاصله، نیم خط، پیوست نما، تیره (-)
 وظیفه: پیوند
 موارد کاربرد:
 یک. قبل و بعد از جمله معترضه.
 دو. پیش از نقل قول مستقیم.
 سه. جدا کردن ارقام از یکدیگر.

۱۰. نام و شکل علامت: سه نقطه، نشانه تعلیق (...)
 وظیفه: تعلیق
 موارد کاربرد:
 یک. به جای یک یا چند کلمه حذف شده.
 نکته: اگر این علامت در پایان جمله باشد، نقطه اصلی آخر جمله نباید فراموش شود.
 دو. به جای بخش هایی از متن در خلاصه نویسی.
نکته: ... به مفهوم ادامه یافتن موضوع می باشد نه

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

12

نگار ش

۱ - غلط‌های املايي

استحظار ← استحضر درخواست ← درخواست

۲- رسم الخط

بسمه تعالی ← بسمه تعالی اين جانب ← اين جانب
 بعرض ← بعرض ميرساند ← ميرساند
 می شود ← می شود جابه جایی ← جابه جایی

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

13

نگار ش

۳ - غلط‌های دستوري

- « را » نشانه مفعول باید به دنبال مفعول به کار رود همچون:

نتایج از آزمایشگاه را... ← نتایج را از آزمایشگاه ...

- حذف فعل‌ها بدون قرینه مثل:

این موارد آزمایش و صحت سنجی شد ← این موارد آزمایش شده و صحت سنجی شد

- کاربرد فعل به صورت نادرست مثل:

انجام شده است ← انجام شد

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

14

نگارشن

۴ - غلط‌های ریاضی

~~1/25~~

~~۱.۲۵~~

~~1,25~~

1.25

۱/۲۵

همواره در متون خود از اعداد فارسی استفاده نمایید در صورتیکه از انگلیسی استفاده می‌شود در سراسر متن بایستی یکنواخت انگلیسی باشد ترکیب فارسی و انگلیسی به هیچ وجه مجاز نیست.

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 15

نگارشن

- حرف اضافه «به» در تمام موارد باید جدا از کلمه بعد از خود نوشته شود (به دست گرفتن؛ به نام خدا؛ به صورت) مگر در برخی موارد مانند بای زینت (بگفتم، برفتم و...) و بای صفتساز (بنام: مشهور؛ بخرد: خردمند) و برخی گونه‌های قدیمی کلمات (بدین، بدان، بدو، بدیشان).
- حرف «ب» که در آغاز بعضی از ترکیب‌های عربی می‌آید از نوع حرف اضافه فارسی نیست و پیوسته به کلمه بعد نوشته میشود: مابازاء، بذاته، بشخصه، برأی‌العین، بنفسه، بعینه.
- «ها» (نشانه جمع فارسی) در ترکیب با کلمات به هر دو صورت پیوسته و جدا صحیح است، اما در برخی موارد جدانویسی الزامی است (سعدی‌ها، فرمالیست‌ها، میوه‌ها، فقیه‌ها)؛ بنابراین توصیه میشود که همواره جدا نوشته شود تا اشکال پیش نیاید.

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 16

نگارش

- « ای » (حرف ندا) همیشه جدا از منادا نوشته شود: ای خدا، ای که
- « این » و « آن » جدا از جزء و کلمه پس از خود نوشته میشود، به جز کلمات زیر: آنچه، آنکه، اینکه، اینجا، آنجا، وانگهی.
- « همین » و « همان » همیشه جدا از کلمه پس از خود نوشته میشود: همین خانه، همین جا، همان کتاب، همان جا.
- « هیچ » همواره جدا از کلمه پس از خود نوشته میشود: هیچ یک، هیچ کدام، هیچ کس.
- « چه » همواره جدا از کلمه پس از خود نوشته میشود، مگر در موارد زیر: چرا، چگونه، چقدر، چطور، چسان.
- « چه » همواره به کلمه پیش از خود میچسبد: آنچه، چنانچه، خوانچه، کتابچه، ماهیچه، کمانچه، قباله نامچه.

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

17

نگارش

- « را » در همه جا جدا از کلمه پیش از خود نوشته می شود، مگر در موارد زیر: چرا در معنای « برای چه؟ » و در معنای « آری » در پاسخ به پرسش منفی.
- « که » جدا از کلمه پیش از خود نوشته می شود: چنان که، آن که (آن کسی که). استثنا: بلکه، آنکه، اینکه.
- « بی » همواره جدا از کلمه پس از خود نوشته می شود، مگر آنکه « بی » با کلمه بعد از خود یکی شده باشد و معنای کلمه دقیقاً مرکب از معانی اجزای آن نباشد: بیهوده، بیچاره، بینوا.
- « می » و « همی » همیشه جدا از کلمه پس از خود نوشته میشود: می رود، می افکند، همی گوید.
- « تر » و « ترین » همواره جدا از کلمه پیش از خود نوشته میشود، مگر در: بهتر، مهتر، کهنتر، بیشتر، کمتر.

4/10/2020

Dr. Hasan Ghasemzadeh

18

نکات نرم افزاری

- نیم فاصله
- فرمول ها
- جداول
- مراجع

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 19

از حسن توجه شما سپاس گزارم

4/10/2020 Dr. Hasan Ghasemzadeh 20